

جانان جمهوری اسلامی ترانه را هم کشتند

خبر آمده که خانواده ترانه موسوی، دختر جوانی که روز ۲۷ خرداد در نزدیکی مسجد قبا دستگیر و سپس ناپدید شده بود، پیکر سوخته ترانه را در منطقه ای بین کرج قزوین پیدا کرده اند. مادری از نگه داری صدها جسد در سردخانه ای در جنوب غربی تهران که ویژه نگه داری میوه و محصولات لبنی است، خبر داده است. این مادر را پس از یک ماه سرگردانی و مراجعه به این اداره و آن اداره دولتی به این سردخانه می فرستند. در آنجا آلبومی در اختیارش می گذارند که تصویر صدها کشته در آن بوده است. این مادر زمان خروج از سردخانه، پیکر صدها تن از جوانانی را می بیند که روی هم انباشته شده بودند.

این صحنه، یادآور قتل عام هولناکی است که جمهوری اسلامی در تابستان ۶۷ در زندان های ایران به اجرا در آورد. زندانیانی که از این قتل عام در زندان گوهردشت جان به در برده بودند، در راه بازگشت به بند، صدها دمپایی همبندی های شان را می بینند که در حیاط زندان روی هم انباشته شد بود. جانان جمهوری اسلامی بیش از دوهزار زندانی را در آملی تناتر زندان گوهردشت به دار آویخته بودند و پیکر آنها را شبانه، با کامیون های سردخانه به گورهای جمعی که از پیش در خاوران آماده کردند بودند، انتقال می دهند.

ابعاد جنایتی که رژیم اخیرا در خیابان ها مرتکب شده است، به دلیل سانسوری خبری، کاملا مشخص نیست. خبر از صدها کشته و ناپدید شده و بیش از سه هزار دستگیری است. بسیاری از خانواده ها که فرزندان شان ناپدید شده اند، آرزوی شان این است فرزندان شان را سالم در زندان بیابند. رژیم آگاهانه از اعلام اسامی ناپدیدشدگان، کشته شدگان و دستگیرشدگان خودداری می کند. رژیم در دهه ۶۰ بیش از بیست هزار تن از فرزندان توده های مردم را کشتار و آن ها را در نهان و پنهان دفن کرد و حتی نشانی گورها را به خانواده ها نداد. قتل سهراب ها، نداها، ترانه ها، یعقوب ها، کیانوش ها و صدها جوان دیگر در خیابان ها، تداوم همان جنایات است.

جمهوری اسلامی همین است. جنایت می کند و سی سال با سرکوب و جنایت حکومت کرده است. اصلاح شدنی نیست. مردم این را می دانند و به همین دلیل به خیابان ها آمده اند تا تکلیف این وضعیت غیرانسانی را در یک مبارزه رودرو روشن کنند. تحولات اخیر در ایران نشان دهنده عمیق شدن بحران سیاسی-اجتماعی است که تمام وجود جمهوری اسلامی را فرا گرفته است. این بحران در چارچوب رژیم قابل حل و ترمیم نیست. ریشه ای است و از نیازها و تضادهای اجتماعی برخاسته که حل آن تنها از طریق درهم شکستن قوانین و نهادهای دولتی و دستگاه بوروکراتیک نظامی موجود ممکن خواهد بود.

هم گام با مبارزات مردم در داخل ایران، ایرانیان خارج از کشور که خود نیز از قربانیان سرکوبگری های رژیم در سی سال اخیر هستند، به اعتراضات گسترده ای دست زدند. جمهوری اسلامی می خواهد یک بار دیگر با سرکوب وسیع تر، جامعه را در وحشت فرو برد و مردم را به سکوت بکشانند. در تداوم دادرسی های فرمایشی می خواهد دستگیرشدگان اخیر را محاکمه و برای شان احکام سنگین صادر کند. در حالی که این حاکمان جمهوری اسلامی هستند باید به خاطر جنایات شان محاکمه شوند نه مردم. حال که مردم تا تعیین تکلیف نهایی با دشمنان شان امکان محاکمه قاتلان فرزندان شان را در ایران ندارند، در ادامه اعتراضات در خارج کشور، لازم است در یک اقدام جهانی به نیابت از مردم ایران زمینه های محاکمه جمهوری اسلامی را به جرم کشتار مردم ایران و جنایت علیه بشریت در یک دادگاه مردمی بین المللی فراهم نماییم.

کانون زندانیان سیاسی ایران (در تبعید)

جمعه، ۲۶ تیر ۱۳۸۸ برابر با ۱۷ ژوئیه ۲۰۰۹

www.kanoon-zendanian.org